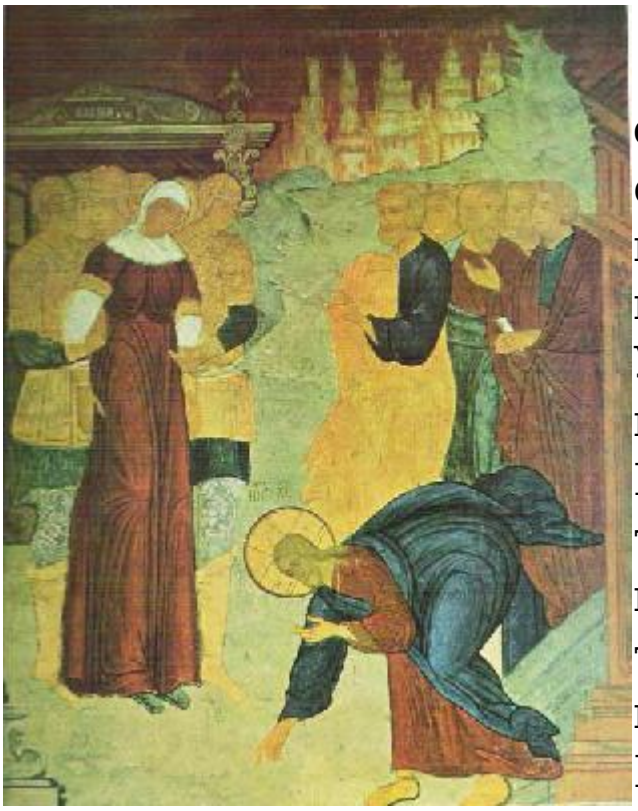
17.11.2020 г. / 22:11:48

Вяра

Допълнение към "Изобличение на иудеите от пророците, православните светци, духовниците на Църквата и от Самият Господ"

„Тогава книжниците и фарисеите доведоха при Него една жена, уловена в прелюбодейство, и като я поставиха насред, рекоха Му: Учителю, тая жена биде хваната в самото прелюбодейство; а Моисей ни е заповядал в Закона такива с камъни да убиваме; Ти, прочее, какво казваш? Казваха това, за да Го изкушават, та да имат с какво да Го обвиняват. А Иисус се наведе надолу и пишеше с пръст по земята, без да обръща на тях внимание. А като настояваха да Го запитват, Той се поизправи и им рече: който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея. **И пак се наведе надолу и пишеше по земята. А те, като чуха това, и понеже съвестта ги бореше, взеха да се разотиват един след друг, начевайки от по-старите, та до последните**; и остана Иисус сам и жената, която стоеше насред. Като се поизправи и не видя никого, освен жената, Иисус й рече: жено, де са твоите обвинители? Никой ли те не осъди? Тя отговори: никой, Господи! Иисус й рече: и Аз те не осъждам. Иди си и недей вече греши.“

(Иоан 8:1-11)

Защо изкусителите на Христа фарисеи и книжници се разбягват толкова бързо?

Какво е станало, когато „пак се наведе надолу и пишеше по земята. А те, като чуха това, и понеже СЪВЕСТТА ГИ БОРЕШЕ, взеха да се разотиват един след друг“?

КАКВО СА ВИДЕЛИ НАПИСАНО В КАЛТА ГОРДИТЕ СЪДНИЦИ НА ГОСПОДА?

Ето какво казва Преданието на Църквата ОТНОСНО СЪЩНОСТТА НА РАЗВРАТИТЕЛИТЕ НА ЕВРЕЙСКИЯ НАРОД И В ПОСЛЕДСТВИЕ НА ЦЯЛАТА ЗЕМЯ:

Какво писал Господ в прахта? Евангелистът премълчал това и не го записал. Това било прекалено отвратително и гнусно, за да бъде записано в Книгата на Радостта. Но останало то в Преданието, и било страшно. Господ написал нещо неочаквано и поразително за старейшините, обвинителите на жената-грешница. **С пръст по земята откривал Той техните тайни беззакония. Защото тези ловци на чужди грехове били искусни в скриването на собствените. Но напразно е да скриваш каквото и да било от очите на Всевиждащия.**

М(ешулам) похитил църковните драгоценности – написал пръста Господен на земята;
А(шер) извършил прелюбодеяние с жената на своя брат;
Ш(алум) се заклел лъжливо;
Е(лед) ударил своя баща;
А(марих) присвоил имуществото на вдовици;
М(еррари) извършил содомски грях;
И(оел) се поклонил на идолите.

И така поред писал върху пръстта страшният пръст на Преведния Съдия. А тези, за които се отнасяло това,

наклонени, четели с неизразим ужас. От страх треперели. Не смеели един другиго да се погледнат в очите. Повече и не помислили за жената-грешница. Мислили само за себе си и за своята смърт, която била написана в пръстта.

Нито един език вече не могъл да се обърне, за да произнесе този неприятен и лукав въпрос: "Ти какво казваш?". Господ, не казал нищо. Това, което било така кално, заслужавало единствено да бъде написано на калната земя...

ВМЕСТО ОБАЧЕ ДА СЕ ВРАЗУМЯТ, ЗАТЪНАЛИТЕ В ГРЕХОВНОСТ ИУДЕЙСКИ ПЪРВЕНЦИ ОТНОВО НАПАДАТ МЕСИЯТА. ЕТО КАКВО СЛЕДВА ВЕДНАГА СЛЕД ТОВА:

„Иисус им отговори: истина, истина ви казвам: всякой, който прави грях, роб е на греха. А робът не пребъдва вечно вкъщи; синът пребъдва вечно. И тъй, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни. **Зная, че сте семе Авраамово; но търсите да Ме убиете, защото словото Ми се не побира във вас**. Аз говоря това, що съм видял у Моя Отец; а вие вършите онова, що сте видели у вашия отец. Отговориха Му и рекоха: наш отец е Авраам. Иисус им рече: да бяхте чеда на Авраама, щяхте да вършите делата Авраамови. А **сега искате да убиете Мене, Човека, Който ви каза истината, що чух от Бога**. Авраам това не е правил. Вие вършите делата на баща си. На това Му рекоха: ние от блудство не сме родени; едного Отца имаме, Бога. Иисус им рече: да беше Бог ваш Отец, щяхте да Ме обичате, понеже Аз съм излязъл и дохождам от Бога; защото Аз не съм дошъл от Себе Си, а Той Ме прати. Защо не разбирате речта Ми? Защото не можете да слушате словото Ми.

Ваш баща е дяволът; и вие искате да изпълнявате похотите на баща си. Той си беше открай човекоубиец и

не устоя в истината, понеже в него няма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжец и баща на лъжата.

А понеже Аз говоря истината, не Ми вярвате.

Кой от вас ще Ме укори за грях? Ако пък говоря истина, защо Ми не вярвате?

Който е от Бога, той слуша Божиите думи. Вие затова не слушате, защото не сте от Бога.

На това иудеите Му отговориха и рекоха: не казваме ли ние право, че Ти си самарянин, и в Тебе има бяс? Иисус отговори: в Мене бяс няма; но почитам Отца Си, а вие Ме безчестите. Ала Аз не търся Моята слава: има Друг, Който я търси и съди. Истина, истина ви казвам: който спази словото Ми, няма да види смърт вовеки. Тогава иудеите Му рекоха: сега разбрахме, че в Тебе има бяс: Авраам умря, пророците също, а Ти казваш: който спази словото Ми, няма да вкуси смърт вовеки. Нима Ти си по-голям от отца ни Авраама, който умря? И пророците умряха; на какъв се правиш Ти? Иисус отговори: ако Аз се славя Сам, славата Ми е нищо. Моят Отец е, Който Ме прославя и за Когото вие казвате, че е ваш Бог, но Го не познахте, пък Аз Го зная. И ако кажа, че Го не познавам, ще бъда като вас лъжец. Но Аз Го зная и пазя словото Му. Авраам, вашият баща, би се зарадвал да види Моя ден, и видя, и се възрадва. На това иудеите Му рекоха: нямаш още петдесет години - и си видял Авраама? Иисус им рече: истина, истина ви казвам: преди Авраам да е бил, Аз съм. **Тогава взеха камъни, за да хвърлят върху Му; но Иисус се скри и излезе от храма, като мина презсред тях, и така си отиде.**“

(Иоан 8:34-59)

„И пратилият Ме Отец Сам засвидетелствува за Мене. А вие ни гласа Му някога сте чули, ни вида Му сте видели; и словото Му не пребъдва у вас, понеже вие не вярвате Ономува, Когото е Той пратил. Изследвайте Писанията, защото вие мислите чрез тях да имате живот вечен. И те са, които свидетелстват за Мене. Но не искате да дойдете при Мене, за да имате живот. От човеци слава не приемам, но разбрах ви, че нямате в себе си любов Божия. **Аз дойдох в името на Моя Отец, и Ме не приемате; но, ако друг дойде в свое име, него ще приемете. Как можете вие да повярвате, когато един от другиго приемате слава, а славата, която е от Единаго Бога, не търсите**? Не мислете, че Аз ще ви обвинявам пред Отца: има против вас обвинител, - Моисей, на когото се вие уповавате. Защото, ако да бяхте вярвали на Моисея, щяхте да повярвате и на Мене, понеже той за Мене писа. Ако пък на неговите писания не вярвате, как ще повярвате на Моите думи?“

(Иоан 5:37-47)

„После това Иисус ходеше по Галилея, защото по Иудея **не искаше да ходи, понеже иудеите търсеха да Го убият…**

Иисус им рече: Моето време още не е дошло, а за вас времето винаги е сгодно. Светът вас не може да мрази, а Мене мрази, защото Аз свидетелствувам за него, че делата му са лоши…

А иудеите Го дириха на празника и казваха: де е Онзи? И имаше голям ропот у народа за Него: едни казваха, че Той е добър; други пък казваха: не, но заблуждава народа. Но никой не говореше за Него открито, поради страх от иудеите. Когато пък празникът се беше вече преполовил, възлезе Иисус в храма и поучаваше. И чудеха се иудеите, казвайки: как Тоя знае книга, когато не се е учил? Иисус им отговори и рече:

учението Ми не е Мое, а на Оногова, Който Ме е пратил; който иска да върши волята Му, ще разбере, дали учението Ми е от Бога, или Аз от Себе Си говоря. Който говори от себе си, търси своята си слава; а който търси славата на Оногова, Който Го е пратил, Той е истинен, и в Него няма неправда. Не даде ли ви Моисей Закона? Но никой от вас не изпълнява Закона. Защо искате да Ме убиете? Народът отговори и рече: бяс Те е хванал. Кой иска да Те убие? Отговори Иисус и им рече: едно дело извърших, и всички се чудите. Моисей ви даде обрязанието (макар то да не е от Моисея, а от отците), и вие в съботен ден обрязвате човека. Ако в събота човек приема обрязание, за да не бъде нарушен Моисеевият закон, - на Мене ли се гневите, задето цял човек здрав направих в събота? Не съдете по външност, а съдете с праведен съд…

Тогава някои иерусалимци думаха: не е ли Тоя, Когото търсят да убият?…

Искаха, прочее, да Го хванат, ала никой не тури на Него ръка, защото часът Му още не бе дошъл…

Чуха фарисеите, че народът мълви това за Него; и пратиха фарисеите и първосвещениците слуги да Го хванат…

А някои от тях искаха да Го хванат, ала никой не тури върху Му ръка. Тогава слугите се върнаха при първосвещениците и фарисеите, а те им рекоха: защо Го не доведохте? Слугите отговориха: никога човек не е говорил тъй, както Тоя Човек. Фарисеите им отговориха: да не сте се и вие прелъстили? Повярвал ли е в Него някой от началниците или от фарисеите? Но тоя народ, който не знае Закона, е проклет. Никодим, който бе ходил нощя при Него и беше един от тях, казва им: осъжда ли нашият Закон човека, ако първом го не чуят и узнаят, какво върши?

Те му отговориха и рекоха: да не си и ти от Галилея?..“

(Иоан 7:1,6,7, 11-25, 30, 32, 44-52)

„Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, и му рече: иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, уми се и се върна прогледал…

Но иудеите не повярваха за него, че е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на самия прогледал и ги попитаха, думайки: този ли е вашият син, за когото вие казвате, че се родил сляп? А как сега вижда? Родителите му отговориха и им рекоха: знаем, че този е нашият син и че се роди сляп; а как сега вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, ние не знаем. Той сам е пълнолетен; него попитайте; нека сам говори за себе си. **Това казаха родителите му, понеже се бояха от иудеите; защото иудеите се бяха вече сдумали да отлъчат от синагогата оногова, който Го признае за Христа.** Затова и родителите му казаха: той е пълнолетен; него попитайте. Тогава повикаха повторно човека, който преди беше сляп, и му казаха: въздай Богу слава; ние знаем, че Тоя Човек е грешник. Той отговори и рече: дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам. Пак го попитаха: какво ти направи? Как ти отвори очите? Отговори им: казах ви вече, и не чухте; какво пак искате да чуете? да не би и вие да искате да Му станете ученици? А те го изхокаха и рекоха: ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици. Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог; а Тогова не знаем откъде е. **Отговори човекът и им рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъде е, а ми отвори очите. Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогова слуша. Открай век не се е чуло, някой да е отворил очи на слепороден. Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо.** Отговориха му и рекоха: ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш? И го изпъдиха вън…

А Иисус рече: за съд дойдох Аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да станат слепи. Чуха това някои от фарисеите, които бяха с Него, и Му рекоха: нима и ние сме слепи? Иисус им рече: да бяхте били слепи, не щяхте да имате грях; но сега казвате, че виждате, затова грехът ви остава.“

(Иоан 9:6,7, 18-34, 39-41)

„Поради тия думи пак произлезе разпра между иудеите. И мнозина от тях казваха: бяс има и не е в Себе Си; защо Го слушате? Други казваха: това не са думи на бесен: може ли бяс да отваря очи на слепи? И настана тогава в Иерусалим празник Обновение, и зима беше. И ходеше Иисус в храма, в притвора Соломонов. Тогава иудеите Го заобиколиха и Му казваха: докога ще измъчваш душите ни? Ако си Ти Христос, кажи ни открито. Иисус им отговори: казах ви, ала не вярвате; делата, които Аз върша в името на Моя Отец, те свидетелствуват за Мене. Но вие не вярвате, понеже не сте от Моите овци, както ви рекох. Моите овци слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те вървят подире Ми, и Аз им давам живот вечен; и те няма да погинат вовеки; и никой не ще ги грабне от ръката Ми. Моят Отец, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може ги грабна от ръката на Отца Ми. Аз и Отец едно сме. Тогава иудеите пак грабнаха камъни, за да Го убият. **Иисус им отговори: много добри дела ви показах от Моя Отец; за кое от тия дела с камъни Ме замеряте?** Иудеите Му отговориха и рекоха: не за добро дело с камъни Те замеряме, а за богохулство и за това, дето Ти, бидейки човек, правиш се Бог. Иисус им отговори: не е ли писано в Закона ви: "Аз рекох: богове сте"? Ако Той нарече богове ония, към които бе отправено словото Божие (и не може да се наруши Писанието), на Тогова ли, Когото Отец освети и прати в света, вие казвате: богохулствуваш, защото рекох: Аз съм Син Божий? Ако не върша делата на Моя Отец, не Ми вярвайте;

ако пък върша, макар на Мене и да не вярвате, на делата повярвайте, за да разберете и повярвате, че Отец е в Мене, и Аз съм в Него. Тогава пак искаха да Го хванат; но Той се измъкна из ръцете им“

(Иоан 10:19-39)

„Иисус казва: дигнете камъка. Сестрата на умрелия, Марта, Му казва: Господи, мирише вече; защото е от четири дена. Иисус й дума: не казах ли ти, че, ако повярваш, ще видиш славата Божия? Тогава дигнаха камъка от пещерата, дето лежеше умрелият. А Иисус дигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша. Аз и знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах за народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил. **Като каза това, извика с висок глас: Лазаре, излез вън! И излезе умрелият с повити ръце и нозе в погребални повивки, а лицето му забрадено с кърпа. Иисус им казва: разповийте го и оставете го да ходи.** Тогава мнозина от иудеите, които бяха дошли при Мария и видяха, що стори Иисус, повярваха в Него. А някои от тях отидоха при фарисеите и им разправиха, що стори Иисус. Тогава първосвещениците и фарисеите се събраха на съвет и казваха: какво да правим? Тоя Човек върши много чудеса. Ако Го оставим тъй, всички ще повярват в Него, - и ще дойдат римляни, та ще ни разорят и страната и народа. Един пък от тях, на име Каиафа, който нея година беше първосвещеник, им рече: **вие нищо не знаете, нито помисляте, че за нас е по-добре един човек да умре за народа, отколкото цял народ да погине**. И това не от себе си каза, но като беше нея година първосвещеник, предсказа, че Иисус ще умре за народа, и не само за народа, но за да събере наедно и разпилените чеда Божии. **От тоя ден, прочее, се сговориха да Го убият. Поради това Иисус вече не ходеше явно между иудеите**, а оттам отиде в една местност, близо до пустинята, в града, наричан Ефраим, и там

стоеше с учениците Си. Наближаваше Пасха иудейска, и мнозина от цялата страна отидоха в Иерусалим пред Пасха, за да се очистят. Тогава дириха Иисуса и, стоейки в храма, думаха си един другиму: как ви се струва? Дали не ще дойде на празника? А първосвещениците и фарисеите бяха дали заповед, ако някой узнае де е, да обади, за да Го уловят.“

(Иоан 11:39-57)

„**първосвещениците се сговориха да убият и Лазаря, защото поради него мнозина иудеи ги напускаха и вярваха в Иисуса**...

Ако и да бе направил Той толкова чудеса пред тях, те пак не вярваха в Него, за да се сбъдне казаното от пророк Исаия слово: "Господи, кой повярва на това, що е чул от нас? И кому се откри мишцата Господня?" Те затова не можаха да вярват, защото Исаия още е рекъл: "**Тези люде ослепиха очите си и вкамениха сърцата си, та с очи да не видят и със сърце да не разумеят и да се не обърнат, за да ги изцеря**". Това каза Исаия, когато бе видял славата Му и бе говорил за Него. Обаче и мнозина началници повярваха в Него; но поради фарисеите не изповядваха, за да не бъдат отлъчени от синагогата; защото бяха обикнали повече човешката слава, отколкото Божията слава. А Иисус издигна глас и рече: който вярва в Мене, не в Мене вярва, а в Оногова, Който Ме е пратил; и който вижда Мене, вижда Оногова, Който Ме е пратил. Аз светлина дойдох в света, щото всякой вярващ в Мене да не остане в тъмнината. И ако някой чуе думите Ми, и не повярва, Аз няма да го съдя, защото не дойдох да съдя света, а да спася света. Който отхвърля Мене и не приема думите Ми, има кой да го съди: словото, що казах, то ще го съди в последния ден.“

(Иоан 12:10-11, 37-48)

„Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. Да бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете словото, що ви казах Аз: няма слуга по-голям от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето ще спазят. Но всичко това ще ви сторят заради Моето име, защото не знаят Оногова, Който Ме е пратил. **Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; а сега нямат извинение за греха си. Който Мене мрази, мрази и Отца Ми. Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не щяха да имат; а сега и видяха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.** Но това стана, за да се сбъдне словото, писано в Закона им, че Ме намразиха без вина. А кога дойде Утешителят, Когото Аз ще ви пратя от Отца, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене; а и вие ще свидетелствувате, понеже отначало сте с Мене.“

(Иоан 15:18-27)

„Това ви казах, за да се не съблазните. **Ще ви изгонят от синагогите; настъпва дори време, когато всякой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба**. И тъй ще постъпят с вас, защото не познаха нито Отца, нито Мене.“

(Иоан 16:1-3)

„А на първосвещениците и началниците на храма и на стареите, които бяха надошли против Него, Иисус рече: като на разбойник сте излезли с ножове и колове, за да Ме хванете! **Всеки ден бивах с вас в храма, и не дигнахте ръка срещу Мене, но сега е ваше времето и властта на мрака**. Като Го хванаха, поведоха и заведоха Го в дома на първосвещеника...

Човеците, които държаха Иисуса, ругаеха Го и Го биеха; и

като Го забулиха, удряха Го по лицето и Го питаха: проречи, кой Те удари? И много други хули казваха против Него. А щом се съмна, събраха се стареите народни, първосвещениците и книжниците, и Го въведоха в синедриона си; и казваха: ако си Ти Христос, кажи ни! Той им отговори: ако ви кажа, няма да повярвате; ако ви пък и попитам, няма да Ми отговорите, нито да Ме пуснете; отсега Син Човеческий ще седне отдясно на Божията сила. И всички рекоха: и тъй, Ти ли си Син Божий? Той им отговори: вие казвате, че съм Аз. А те рекоха: какво свидетелство ни трябва още? ние сами чухме от устата Му.

И дигна се цялото множество, и Го поведоха към Пилата, и почнаха да Го обвиняват, говорейки: намерихме Тогова, че развратява народа ни и забранява да се дава кесарю данък, като казва за Себе Си, че бил Христос Цар. А Пилат Го попита и каза: Ти ли си Царят на иудеите? А Той отговори и му рече: ти казваш. Пилат рече на първосвещениците и на народа: аз не намирам никаква вина у Тогова Човека. Но те настояваха да казват, че Той бунтува народа, като поучава по цяла Иудея, начевайки от Галилея дотук.“

(Лука 22:52-54, 63-71, 23:1-5)

„Тогава излезе Пилат при тях и рече: в какво обвинявате Тоя Човек? Отговориха му и рекоха: ако Той не беше злодеец, не щяхме да ти Го предадем. Пилат им рече: вземете Го вие и Го съдете по вашия закон. Иудеите му рекоха: нам не е позволено да убием никого;..

Пилат Му рече: що е истина? И като каза това, пак излезе при иудеите и им рече: аз не намирам никаква вина у Него. Но у вас има обичай, да ви пускам едного за Пасха; желаете ли да ви пусна Царя Иудейски? Тогава пак закрещяха всички, казвайки: не Него, а Вара'ва. Вара'ва пък беше разбойник...“

(Иоан 18:29-31, 38-40)

„Тогава Иисус излезе вън с трънения венец и в багреница. И рече им Пилат: ето Човекът! А когато първосвещениците и слугите Го видяха, завикаха и казваха: разпни, разпни Го! Пилат им казва: вие Го вземете и разпнете, защото аз не намирам у Него вина. Иудеите му отговориха: ние имаме закон, и по нашия закон Той трябва да умре, защото Себе Си направи Син Божий...

Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна? Иисус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише; затова по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе. От това време Пилат търсеше случай да Го пусне. Иудеите обаче викаха и казваха: ако пуснеш Тогова, не си приятел на кесаря. Всякой, който прави себе си цар, е противник на кесаря...

Тогава беше петък пред Пасха, около шестия час. И рече Пилат на иудеите: ето вашия Цар! Ала те завикаха: премахни Го, премахни, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: ние нямаме друг цар, освен кесаря. И тогава им Го предаде, за да бъде разпнат. И взеха Иисуса и Го поведоха. И носейки кръста Си, Той излезе на мястото, наречено Лобно, по еврейски Голгота; там Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а посред - Иисуса...

(Иоан 19:5-7, 10-18)

„Вие, братя, **станахте подражатели на Божиите в Христа Иисуса църкви, що са в Иудея, понеже и вие същото претърпяхте от своите едноплеменници, каквото и те от иудеите, които убиха и Господа Иисуса, и Неговите пророци, и нас изгониха, и Богу не угаждат, и на всички човеци се противят, които ни пречат да говорим на**

езичниците да се спасят, и с това винаги допълнят греховете си; но постигна ги гневът докрай.“

(1 Солун. 2:14-16)

„Не искам, братя, да не знаете, че бащите ни всички под облака бяха и всички през морето минаха;..

Но към повечето от тях Бог не благоизволи, защото бидоха изповалени в пустинята. А това бидоха образи за нас, за **да не бъдем похотливи на зло, както и те бяха похотливи. Не бивайте нито идолослужители**, както някои от тях, за които е писано: "народът седна да яде и да пие, па стана да играе". Нито да блудствуваме, както някои от тях блудствуваха, и в един ден погинаха двайсет и три хиляди. Нито да изкушаваме Христа, както някои от тях изкусиха, и погинаха от змии. Нито роптайте, както роптаеха някои от тях, и погинаха от изтребителя. Всички тия неща им се случваха, за да служат за образи, а бяха написани за поука нам, до които стигнаха краищата на вековете. Затова, който мисли, че стои, нека гледа да не падне.“

(1 Коринт. 10:1, 5-12)

Вижте цялата статия: **Изобличение на иудеите от пророците, православните светци, духовниците на Църквата и от Самият Господ**

---

buditeli.info © 2017